

Antisana, Illinizas, Sangay, etc. emergent, com sempre, d'un immens mar de núvols que tapen tota l'Amazònia. Estem molt bé aquí dalt gaudint d'aquests inoblidables moments, però cal davallar perquè aniran pujant els núvols i l'estat de la neu empitjorarà amb la calor. Baixem un centenar de metres fins al collet i tornem a remuntar la punta Veintimilla per emprendre la definitiva baixada fins al refugi. Compte amb els rocs que cauen de dalt en sortir de la gelera! Quan arribem al refugi ens prenem un te calent per refer-nos una mica i ens acomiadem del guarda i també de les meravelloses muntanyes equatorianes. A l'arribar al refugi de baix mirem enrera i veiem que la boira ja embolcalla tota la muntanya i el refugi i tot. Just quan arribem al refugi de baix acaba d'arribar un cotxe amb gent i li demanem al xofer si ens pot baixar fins a Riobamba.

Passem tot el dia següent a Riobamba i a l'endemà agafem l'autobús cap a Quito per a passar-hi la tarda i tot l'endemà visitant-la turísticament. L'últim dia el Daniel vola cap a Mèxic i jo cap a casa. Uns dies inoblidables i un balanç excursionista magnífic. També servem un molt bon record del tracte amable, obert i noble que hem trobat durant tots els dies que hem estat en aquest petit però gran país al qual no descartem tornar-hi algun dia. Gràcies Equador!

Els components d'aquestes vacances hem estat en Daniel Maldonado i en Joan Mundet.

Joan Mundet i Bellavista

Bibliografia consultada

Montañas del Ecuador. Marco Cruz. *Dinedicones S. A.*

Montañas del Sol. Marcos Serrano, Ivan Rojas, Freddy Landázuri. *Ediciones Campo Abierto*

Ecuador. Guia de trekking y excursiones. Rob Rachowiwcki, Betsy Wagenhauser. *Sua. Edizioak.*

Rumbo a Ecuador. Toni Vives. *Editorial Laertes.*

Unes vacances pel Pirineu Central Francès. 1997

Després de no poques giragonses per poder lligar uns dies seguits de vacances amb el Paco i el Joan, companys habituals de moltíssimes excursions, ens decantem per anar a conèixer un sector de muntanyes pirinenques que més aviat sempre havíem vist d'esquitllada: la vasta zona de cims que queda entre les valls d'Aure a llevant i la "Gave de Pau" a ponent. Terreny de muntanyes de no massa anomenada aquí a casa, potser perquè la seva alçada no és excessiva, els punts culminants del qual els trobem una mica a la perifèria com poden ser l'Arbizon (2.858 m), el Midi de Bigorre (2.877 m) despenjat cap el nord, i el Neovielle (3.092 m). No cal dir que a França és aquesta una regió visitadíssima, especialment en aquests mesos estivals, en què les muntanyes s'omplen de "randonneurs", escaladors, naturalistes, turistes, colles de jovent, i d'altres personatges, tots amb l'interès comú

Cim de l'ARBIZON des del Cim MONFAUCON. Foto Joan Mundet

de gaudir d'uns dies enmig de la natura més o menys salvatge que els pot oferir un parc nacional. Tanmateix, excepte en alguna estona puntual, hem pogut gaudir plenament de molts dels encants de les muntanyes: silenci, solitud, aire pur i fresques matinades, bells capvespres... ens hem pogut extasiar contemplant les truites dels llacs, les granotes dels bassals, el vol dels grans rapinyaires o davant d'una minúscula flor de l'alta muntanya.

Hem estat de sort amb el temps. Potser ja ens tocava aquest any: quasi ens hem mullat a totes les sortides que hem fet des de gener fins ara. I diem que és una sort si tenim en compte l'estiu que ha fet: tempestes i més tempestes que han mantingut els prats pirinencs i quasi els de tot el país en un permanent i inusual verd. Hem arplegat vuit dies seguits de bon temps. Només els dos primers ens ha caigut el típic ruixat de mitja tarda, però ben poca cosa, el mínim que es pot esperar.

Les matinades fresques, un sol implacable tot el dia, però l'aire agradós a l'ombra i les nits tranquil·les han estat la pauta d'aquests dies d'estiu.

Aquestes muntanyes són quasi en la seva totalitat de granet. Això vol dir que el paisatge que s'hi desenvolupa és el típic d'aquets tipus de terrenys: valls extenses i ben delimitades, circs perfectes, amples collades, boscos de pins i molt d'herbei, tarteres inacabables amb blocs gegantins, molts llacs d'aigües blavíssimes, escurrialls cristal·lins per tot arreu.

La panoràmica, per a nosaltres poc habitual, del Pirineu des del seu vessant nord, muntanyes conegu-

Dalt del CETTIU al fons el MONTARROUYE. Foto Joan Mundet